

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΛΑΜΠΕΡΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ 14
ΠΛΑΤΕΙΑ ΒΑΘΗΣ
ΑΘΗΝΑ
Τηλ. 97.34.656

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΛΑΜΠΕΡΙΩΤΩΝ «Ο ΜΕΓΔΟΒΑΣ»

ΕΤΟΣ Γ' - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 12

ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1984

ΤΟ ΕΠΟΣ ΤΟΥ 1940-44 ΚΑΙ Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΟΥ

Η ιστορία λέει πως οι λαοί για να επιζήσουν χρειάζονται τη μνήμη, την ιστορική μνήμη.

Αυτή την ιστορική μνήμη είχε ο λαός μας τον Οκτώβριο του 1940, είχε συνείδηση της ιστορίας του.

Η επίθεση του φασισμού ενάντια στην Ελλάδα ουσιαστικά αρχίζει απ' το 15 Αύγουστο του 1940 έξω από την Τήνο με τον τυρπιλλισμό της Έλλης. Οι προκλήσεις και αυθαρρείες των Ιταλών συνεχίστηκαν, ώσπου τη νύχτα της 27ης προς 28 Οκτώβρη ζήτησαν να τους επιτραπεί η διέλευση. Πώς φτάσανε σ' αυτή την ιταμή απαίτηση δεν είναι της ώρας.

Η απάντηση θέβαια του λαού μας ήταν ένα μεγάλο «ΟΧΙ!». Ο «περίπατος» των Ιταλών έγινε ο φόβος και ο τρόμος τους, η συντριβή τους. Καλπάζει - Τρεμπεσίνα - Τεπελένι - Άγι-οι - Σαράντα - Αργυρόκα-στρο είναι μερικές από τις νίκες του στρατού μας. Ας αφήσουμε όμως για λίγο το Νομπελίστα ποιητή μας Κωδυσσέα Ελύτη να μας «ξεναγήσει» στην κόλαση του Αλβανικού μετώπου: «... «Νύχτα πάνω στη νύχτα θα δίχαμε ασταμάτητα, ένας πίσω απ' τον άλλο, ίδια τυφλοί. Με κόπο ξεκολλώντας το ποδάρι από τη λάσπη, όπου, φορές, εκαταβούλαζε ίσαμε το γόνατο. Επειδή το πιο συχνά ψιχάλιζε στους δρόμους έξω, καθώς μας στην ψυχή μας. Και τις λίγες φορές όπου κάναμε στάση να ξεκουρα-στούμε, μήτε που αλλάζα-με κουβέντα, μονάχα σοβαροί και αμίλητοι, φέγγον-τας μ' ένα μικρό δαδί, μία μία εμοιραζόμασταν τη σταφίδα. Φορές πάλι, αν ήταν βαλετό, λύναμε θιαστικά τα ρούχα και ξυ-νόμασταν με λύσσα ώρες πολλές, όσο να τρέξουν τα αίματα. Τι μας είχε ανέβει η ψείρα ως το λαιμό κι ήταν αυτό πιο κι απ' την κούραση ανυπόφορο...».

«Κι ότι ήμασταν σιμά πο-λύ στα μέρη όπου δεν έχει καθημερινές κασκό-λες, μήτε αρρώστους και γέροντες, μήτε φτωχούς και πλούσιους, το καταλαβαί-ναμε...»

... Όμως εμείς το μόνο

που προσέχαμε ήταν, εκείνες οι φωνές μέσα στα σκοτεινά, που ανέβαιναν, καυτές ακόμα από την πί-σα του θυμού ή το θείαφι «Όι, όι μάνα μου, όι, όι μά-να μου» και κάποτε, πιο σπάνια, ένα πνιχτό μουσού-νισμα, ίδιο ροχαλητό, που 'λεγαν, όσοι ξέρανε, είναι αυτός ο ρόγχος του θανά-του».

Θα ήταν όμως παράλειψη να μην τονίσουμε και τη μεγάλη προσφορά της Ελ-ληνίδας ηρωτίσσας, που με θάρρος και αυταπάρνη-ση κουβάλαγε στην πλάτη τα πολεμοφόδια στους πο-λεμιστές για να νικήσουν στον Τιτάνιο αγώνα τους.

Με υπεράνθρωπες προ-σπάθειες οι Ιταλοί επιδρο-μείς κατατροπώνονται. Ο Ντούτσε ρεζλεύεται.

Ο Χίτλερ επιτίθεται με τις σιδηρόφρακτες στρατι-ές του, την άνοιξη του '41, για ν' αποπλύνει το όνει-δος της ντροπής». Και ο η-ρωϊσμός έχει τα όριά του. Ο Ναζισμός κατακτά την μικρή μεγάλη Ελλάδα. Έρ-χεται η μαύρη Κατοχή. «Παντού καταχνά, η Ελλά-δα δε φέγγει». «Τάσκιζε η φοβέρα και τα πλάκωνε η σκλαβιά». Μόνο όμως για μερικούς μήνες... Ύ-στερα «ξύπνησε» η αδού-λωτη Ελληνική ψυχή. Αρχί-ζει η εποποιία της Εθνικής Αντίστασης. Όλοι μικροί μεγάλοι άνδρες και γυναί-κες, ξεσηκώνονται στους κάμπους και στα βουνά, στις πόλεις και στα χωριά, να χτυπήσουν το θάρβαρο κατακτητή.

«Αυτά τα δέντρα δε βο-λεύονται με λιγότερο ου- (ρανό), αυτές οι πέτρες δε βολεύ-ονται κάτω απ' τα ξένα (θήματα), αυτά τα πρόσωπα δε βο-λεύονται παρά μόνο στον (ήλο), αυτές οι καρδιές δε βολεύ-ονται παρά μόνο στο δί- (κιο)».

θα ψάλλει ο θάρδος της Ρωμοσύνης Γ. Ρίτσος.

Οι πατριωτικές οργανώ-σεις ξεπηδάνε η μία ύστε-ρα από την άλλη: ΕΑΜ, ΕΛΑΣ, ΕΔΕΣ, ΕΠΟΝ.

Θα ήταν ιστορική παρά-λειψη και αδικία (για λό-γους πολιτικούς) να μην εξάρουμε ιδιαίτερα τη με-

γάλη ουπεύρωση των ορ-γάνωσεων και της συντρι-πτικής πλειοψηφίας του Ελ-ληνικού λαού γύρω από το Εθνικό Απελευθερωτικό Μέ-τωπο. Η προσφορά του στη χειμαζόμενη Ελλάδα ήταν σπουδαία και πολλαπλή. Οι ίδιοι οι κατακτητές το ο-μολογούν.

Δύναμή τους η εθνική ομοψυχία.

«Όταν σφίγγουν το χέρι ο ήλιος είναι βέβαιος για τον κόσμο...»

το χέρι τους είναι κολλη-μένο στο ντουφέκι το ντουφέκι τους είναι συ-νέχεια του χεριού τους το χέρι τους είναι συνέ-χεια της ψυχής τους

... Μπήκαν στα σίδερα και στη φωτιά κουβέντιασαν με τα λ'θάρια.

Η Λευτεριά Ξαναγύρισε στην κοιτίδα της.

Το έπος του 40 είναι το - ΣΥΝΕΧΕΙΑ στη 3 σελ.

ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΜΑΣ

Ο καθένας μας περιμένει με διαφορετικά συναισθήματα κι όνειρα τους καλοκαιρινούς μή-νες. Όλοι μας όμως παραδεχό-μαστε ότι τους καλοκαιρινούς μήνες παρατηρείται μια ασυνή-θιστη δραστηριότητα των πολι-τιστικών και μορφωτικών συλ-λόγων τουλάχιστον της επαρ-χιακής χώρας. Κι είναι γεγονός ανρμφισθήτητο ότι οι οργανω-μένες συναυλίες, οι θεατρικές παραστάσεις και τα διάφορα φεστιβάλ του λεγόμενου Πολι-τιστικού Καλοκαιριού, δημιουρ-γούν μια εικόνα λαϊκών πανη-γυριών, χωρίς οπωσδήποτε να φτάνουν τον παλμό και τη συ-κίνηση που σκορπά σε κάθε ά-κρη της ελληνικής γης το Πα-νηγύρι της Παναγίας, το Πα-νηγύρι του Δεκαπενταύγου-στου.

Εμείς οι Λαμπεριώτες φέτος, για πρώτη φορά, είχαμε την ευ-τυχία, όσοι θέβαια θρεθήκαμε στο χωριό, να περάσουμε ένα Δεκαπενταύγουστο πολύ δια-φορετικό από περασμένα χρό-νια. Αυτό θέβαια οφείλεται στο ότι ο Σύλλογος Λαμπεριωτών Καρδίτσας υλοποίησε ένα πολύ χρόνο όνειρο κάθε Λαμπεριώ-τη, οργανώνοντας το Πανηγύρι της Παναγίας στην πλατεία του χωριού.

Απ' την παραμονή στήθηκαν οι καρέκλες και τα τραπέζια

Ύστερα από πρόσκληση προς τα μέλη του συλλόγου μας πραγματοποιήθηκε στις 21.10.84 Γενική Συνέλευση.

Κατ' αρχήν πρέπει να πω, και αυτό με πίκρα το λέω για-τί αποκαρδιώνεται κανείς όταν βλέπει την αδράνεια και αδια-φορία των χωριανών μας σε σχέση με τον σύλλογο.

Την προσέλευση των μελών στο σύλλογό μας την διαπιστώ-νεις μόνο στις εκλογές. Δεν λέω προσέλευση εκατό τις εκα-τό στις Γ.Σ. τουλάχιστον το πε-νήντα τις εκατό και πάνω. Γε-νικές συνελεύσεις στο χρόνο αν γίνουν τρεις το πολύ τέσσε-ρεις. Επίσης παρατηρήθηκε στις μέχρι τώρα συνελεύσεις να μην γίνονται προτάσεις για θέματα καλύτερης λειτουργίας τόσο προς το Δ.Σ. του συλλό-γου μας όσο και προς τα μέ-λη.

Το Δ.Σ. του συλλόγου δίνει κεντρίσματα και στις Γ.Σ. και

μέσα από την εφημερίδα να δη-μιουργηθεί το ενδιαφέρον ακό-μη και να μας κατηγορήσουν. Ας μας προβληματίσουν αυτά τα λίγα και αναφέρουμε τα θέ-ματα που συζητήθηκαν στην Γ. Συνέλευση.

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΡΓΟΥ ΤΟΥ Δ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ ΣΥΛ-ΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

1. Ενοίκιαση γραφείου
2. Εξοπλισμός του γραφείου (καρέκλες, τραπέζι, γραφείο πίνακες ανακοινώσεων κ.α. πε-ριουσιακά στοιχεία του συλλό-γου).
3. Ενέργειες και ενημέρωση γύρω από την μετακίνηση του χωριού μας.
4. Εκπολιτιστικές εκδηλώ-σεις του συλλόγου, χοροί, εκ-δρομές, ζωγραφική παιδική, μα-θήματα χορού κ.α.
5. Εργασίες στο χώρο του χωριού μας:
α) Συμπλήρωση καγκελόφρα-ξης της πλατείας του χωριού μας.
β) Βαφή των κιγκελών.
γ) χρηματοδότηση για την κατασκευή του τέμπλου του Ι-ερού ναού Αιγιάνην του χωρι-ού μας.

6. Συμβολική χρηματική προ-σφορά από τον σύλλογο σε αν-θρώπους που έχουν ανάγκη βοή-θειας.

7. Έκδοση της εφημερίδας η οποία θλιβ συνεχίζεται και πρέ-πει τον αγώνα της.

Στην συνέχεια του απολογι-σμού εργασιών έγινε ταμειακή ενημέρωση από τον ταμία του συλλόγου— Ηλία Μήνο. Στο τέ-λος της ενημέρωσης αυτής προς το σώμα της Γ.Σ. τέθηκε η ε-ρώτηση αν υπάρχουν ερωτήσεις. Δεν δόθηκαν ερωτήσεις.

Συζητήθηκε επίσης το δεύτε-ρο σκέλος της πρόσκλησης εκ-κλογές: Το Δ. Συμβούλιο του συλλόγου αναφέρθηκε να γί-νουν εκλογές το 1984 ήτοι κα-τά τέσσαρες μήνες πιο νωρίς. Με δυό βασικές θέσεις:

Πρώτον: Το νέο Διοικη-τικό Συμβούλιο που θα προκύ-ψει να έχει τα χρονικά περιθώ-ρια να κινηθεί για την οργά-νωση και προετοιμασία του χο-ρού που κάνει ο σύλλογός μας κάθε χρόνο.

Δεύτερον: Ο σύλλογος λειτουργεί με τρία άτομα ήτοι τον Πρόεδρο τον ταμία και μέ-λους γιατί τα υπόλοιπα μέλη έχουν υποβάλει τις παραίτησές τους για λόγους προσωπικούς και ανωτέρας άλλης αιτίας, στις προσκλήσεις μας δεν αν- ΣΥΝΕΧΕΙΑ στη σελίδα 4

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στη σελίδα 3

